

Samenvatting

Rob Bregman

Zoals gebruikelijk wordt dit eerste nummer van de jaargang 2025 geopend door columnist Ben Wijffelaars. Hij had ergens gelezen dat in een natuurreservaat in Zuid-Chili een Nederlander was aangehouden door de politie en uit het park was weggestuurd. Hij bleek betrappt te zijn op het verboden gebruik van vuur maar was gewoon een kop koffie aan het zetten op een campingbrander.

In zijn veeldelige reeks artikelen over de oude 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 behandelt Theo Heijnsdijk *Echinocereus delaetii*, die nu *Echinocereus longisetus* subsp. *deletaetii* heet. Deze plant zat in een zending cactussen die in 1908 vanuit Coahuila, Mexico, werd verstuurd naar de Belgische kweker Frans De Laet. Die dacht eerst dat het om de toen al bekende grijsaardcactus (*Cephalocereus senilis*) ging. De plant werd dan ook eerst als *Cephalocereus De Laetii* beschreven door de Duitser Max Gürke. Gürke herstelde de fout en noemde de plant *Echinocereus De Laetii* (destijds nog met hoofdletters gespeld). In 1997 verlaagde Nigel Taylor de rang van *E. delaetii* tot ondersoort van *Echinocereus longisetus*. De verschillen zijn te vinden in de dikte van de stammen en het aantal rand- en middendoorns. In 1999 werd nog een derde ondersoort beschreven door Gerhard Frank, t.w. *E. longisetus* subsp. *freudenbergeri*, waarvan de bedooring niet uit haren bestaat. *E. longisetus* subsp. *deletaetii* wordt door veel liefhebbers als moeilijk te kweken beschouwd, mogelijk vanwege de zeer langzame groei en het vroegtijdig afsterven van de stammetjes.

Bertus Spee behandelt weer vier succulente planten in zijn rubriek 'Voor het voetlicht' door middel van een 'plaatje en een praatje'. Dan zijn deze keer *Echeveria subrigida*, *Echinocactus polycephalus*, *Epithelantha bokei* en *Ferocactus chrysacanthus*.

Roelof Salters vond in Monument Valley (Arizona, VS) de ideale plek voor een foto van de monumentale rotsformaties met een cactus op de voorgrond. Die cactus was *Sclerocactus parviflorus*.

Theo Heijnsdijk bezocht het Canarische eiland Gran Canaria en ging op zoek naar de oudste drakenbloedboom (*Dracaena drago*) van het eiland. Die bleek te staan in Santa Brigida, een boom van 16,8 m hoog met een kroon van 13,1 m breed. *Dracaena*'s hebben geen jaarringen; de ouderdom van zo'n boom kan geschat worden door het aantal vertakkingen te bepalen (ééns per jaar vertakt een stam zich in twee gelijke zijtakken). Dit aantal moet dan vermenigvuldigd worden met 15, dat is het aantal jaren tussen twee opeenvolgende bloeiperiodes. Bij deze boom was dat 252 jaar!

Henk Ruinaard publiceert deel 2 van de resultaten van zijn kiemingsproeven met hybride *Echinocereus*-zaden. In deel 1 deed hij verslag van de kieming op vochtige matjes, en nu van een kiemingsexperiment met dezelfde zaden maar gewoon in zaaigrond afgedekt door fijn grind. Het verschil was overduidelijk: de zaden kiemden veel slechter dan op de matjes, gemiddeld 69% slechter. De conclusie is dan ook dat het afdekken van zaden de kieming remt.

Petra Romijn vertelt over interessante xerofytische en succulente planten in de kassen van de Rotterdamse dierentuin Blijdorp. Ze vertelt o.a. over *Dioscorea*, *Beaucarnea*, en de zgn. myrmecofiele (in symbiose met mieren levende) planten van het geslacht *Hydnophytum*.

Ruud Tropper beschrijft in deel 8 van zijn serie de winterhardheid van soorten van het cactusgeslacht *Astrophytum*. *A. asterias* en *A. capricorne* bleken temperaturen van -10 °C te overleven, niet alleen in Ruuds eigen verzameling in Uithoorn maar ook elders.

Nicolas Samyn beschrijft wat hij en zijn reisgenoot Luc aan planten tegenkwamen tijdens hun bezoek aan de cactushabitats in Chili. Achtereenvolgens worden besproken: *Eriosyce chilensis* var. *albidiflora*, *E. aurata*, *E. subgibbosa*, *Eulychnia acida* en *Trichocereus chiloensis*. *Eriosyce aurata* wordt in zijn voortbestaan bedreigd door illegaal verzamelen en door vandalisme.

Wolter ten Hoeve geeft weer een samenvatting van de belangrijkste artikelen in andere tijdschriften over succulente planten. Deze keer bespreekt hij de inhoud van 'Cactusworld', 'Cactus and Succulent Journal' en 'Euphorbia World'.

Tom Twijnstra kwam in bezit van een naamloze kleine agave met aan de top gestekelde bladeren. Na determinatie kwam hij uit op een 'echinoagave', een tamelijk nieuwe geslachtsnaam. Tom gaat voorlopig zijn etiket niet herschrijven en blijft bij de oude naam *Agave*.

r.bregman@contact.uva.nl